

Tom Hartmann

Pelikan u brišućem letu

Remko De Weerd

Energične izvjestiteljice:
 Nina Sossi, Mirella Fuček, Sonja Marjanović

8 VELIČANSTVENIH

I maju sve: dobar izgled, najbolje godine, talent i sposobnost. Imaju dovoljno hrabrosti baviti se onime što vole.

Imaju i drskosti pri tom se odlično zabavljati. A, što je u današnje

vrijeme možda i najvažnije, imaju i podršku i razumijevanje roditelja koji su se nekoć također bavili windsurfanjem ili jedrenjem.

Osmorica veličanstvenih samo su neki od profesionalnih

windsurfera koji se 6 mjeseci godišnje natječu u freestyleu na Europskoj turneji- European Freestyle Pro Touru. Odrekli su se iscrpljujuće potrage za stalnim zaposlenjem te klasičan način života prepustili nama ostalima.

Vrijeme kad se ne natječu provode marljivo trenirajući ili snowboardajući i skateajući. Odrasli su na obalama hladnih, sjevernih mora te navikli na hladnoću i vjetar. Možda je baš u tome ključ njihova uspjeha- ni

najgori uvjeti ne mogu ih spriječiti da skoče na dasku i uhvate jedro. I budu zaista najbolji.

Tom Hartmann, Tine Slabe, Jonas Schmit, Chris Sammer, Kevin Mevissen, Normen Guenzlein,

Remko de Weerd i Andre Paskowski svakako imaju glavne uloge u Europskoj turneji. Međusobni protivnici na vodi, na suhom su dobri prijatelji. Vucaraju se po plažama, nanašaju skupu opremu, navlače

neoprenska odijela. Svakih 15 dana partijaju na drugom mjestu, upoznaju nove ljude, šampanjcem slave uspješne rezultate. Poznaju većinu svjetskih zračnih luka i dovoljno europskih autoputeva. Ukratko, žive onako kako bi većina

nas običnih smrtnika živjela samo kad bi se usudila.

Jer, neovisno o tome volite li surfati ili ne, kad ih vidite jedno vam postane jasno: THEY LIVE THE DREAM...

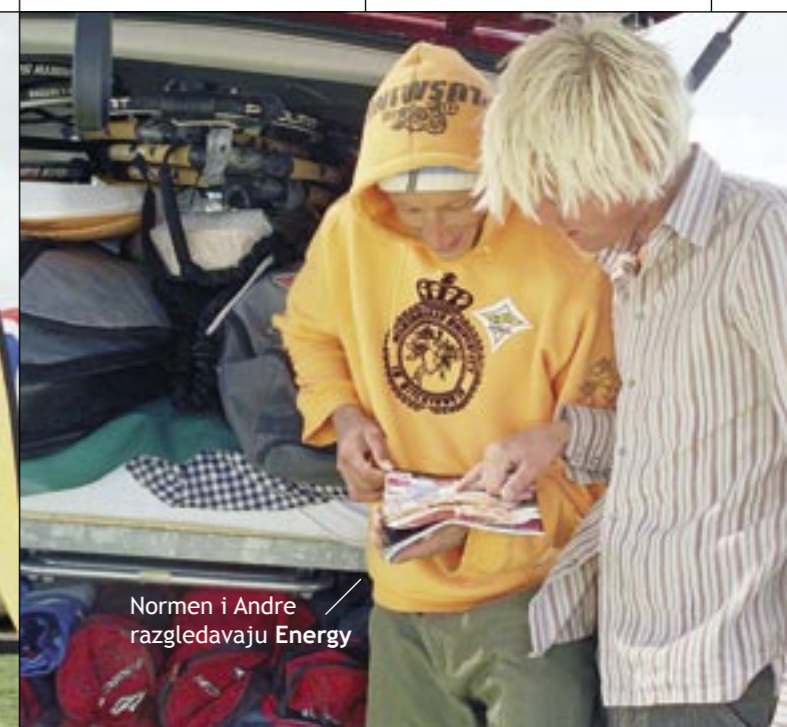
Mevissen, Guenzlein, Paskowski

Slavlje u Podersdorfu

Neusiedlersee Podersdorf

Normen i Andre razgledavaju Energy

1. TINE SLABE: THE MAN OF THE SHOW

Nacionalnost: Slovenac
Godina: 24
Broj jedra: SLO 6
Sponzori: Arrows, F2, Red Bull, Ultra, Actual, Fun Sports

Tako genijalan, a Slovenac. Medijima najzanimljiviji zbog lakoće s kojom se izražava na 5 jezika i fora kojima obara s nogu. Uvijek za party spreman, savršeno je opušten i prije i poslije natjecanja. U slobodno vrijeme strastveni je snowboarder i ne može se zamisliti u uredu od 9-17h. Potpuno ga razumijemo.

Kako si postao windsurfer?
U početku sam s prijateljima samo želio probati neki novi sport. Odmah sam se zakačio i nisam mogao prestati. Nakon što sam završio faks odlučio sam pokušati profesionalno se time baviti. Zasad funkcionira.

Tvoj prvi dan na vodi?
Na poziv prijatelja došao sam u Žusternu, plažu samo 10 minuta hoda udaljenu od moje kuće. Uzeli smo dasku, 'narigali' jedro i počeli. Matevž Malej nam je pomagao svojim savjetima, ali naravno padali smo prilično često. Prvi dan sam uspio napraviti tek nekoliko metara. Ali bio sam toliko motiviran da sam slijedeći dan na plaži bio već u 9 h ujutro.

Omiljeno mjesto za windsurfing?
Koliko sam dosad vidio, Cape Town, Južnoafrička Republika.

Životni ciljevi?
Želio bih ostati u windsurfingu što je duže moguće. Slijedeće godine želim biti dobar u novoj disciplini Super X, ali želim se više uključiti i u pisanje priča s putovanja jer to je ono što me zaista privlači.

Čime se još baviš?
Prije sam bio prilično zauzet školovanjem, ali sad imam više vremena družiti se s prijateljima, snowboardati zimi i tulumariti. Jer kod kuće nisam baš prečesto. Prošle godine bio sam u Kopru svega mjesec dana i to ne u komadu.

Najbolje iskustvo u windsurfingu?
Kad sam prvi put uspješno izveo čisti Front loop

Najgore iskustvo u windsurfingu?
Kad sam prvi put došao u Cape Town. Valovi su bili veliki, ali nisam znao koliko su jaki. Lijepo su me

izudarali. Otad imam veliki respekt prema valovima.

Najbolji prijatelji?
Frendovi s faksa i ovi sa surfanja. Ima ih dosta, no najviše vremena provodim s Kevinom Mevissenom.

Kako si postao profesionalac?
Polako!!!! Ništa se ne događa preko noći. Natjecao sam se na međunarodnoj razini i ljudi su me polako upoznavali. Nakon faksa sam morao odlučiti da li ću početi raditi ili pokušati živjeti od onog što najviše volim. Tako sam počeo tražiti sponzore i uspio sam.

Natjecatelj s kojim se ne bi volio naći u «heat-u» i zašto?
Moj prijatelj Kevin Mevissen, zato što je toliko dobar da ga je gotovo nemoguće pobijediti. Vjerujem da će ove godine biti prvak Europe.

Posljednja knjiga koju si pročitao?
Hmmm, bilo je to davno. «Celestinsko proročanstvo» i «Zvali su je dva srca», ali čitao sam jednu poslije druge pa ne znam točno koja je bila posljednja?

Najveći strah u životu?
Normalan život i stalan 8-satni posao svaki dan!

Kad si posljednji put požio?
Hmm, ne sjećam se točno. Možda kad sam prekinuo sa svojom bivšom curom koju sam volio.

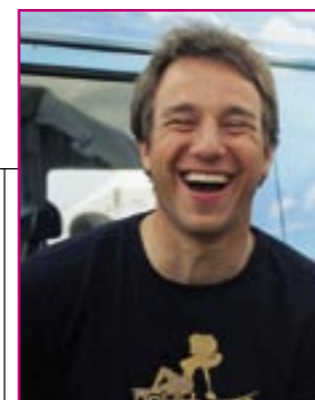
Najluđa stvar koju si napravio u životu?
Bilo ih je puno! Početi surfati bila je jedna od luđih.

Najdraže jelo
Pasta

Najdraže piće
Red Bull vodka

Tvoj moto?
Life is just one, so live it!!!!

Kako bi želio da te se sjećaju?
Uaaa, koje pitanje! Kao uvijek sretnog dečka koji je dobro surfao i imao osjećaj za more. Kao nekoga tko je želio pomoći ljudima da pozitivno razmišljaju i smiju se u životu. (zadovoljan smješk) Hm, dobro zvuči.

2. CHRIS SAMMER: LIVING LEGEND

Nacionalnost: Austrijanac
Godina: 25
Broj jedra: AUT-291
Sponzori: F2, Arrows, Olympus, Zembla

Hrvatima možda poznatiji kao «Legenda Premature», plavokosi Bečanin donedavno je vodio i vlastitu školu windsurfinga na Kreti. Spomena vrijedne rezultate postizao je i na svjetskim natjecanjima, no popularan je među surferima i publikom i zbog svoje vedre osobnosti. I neodoljivog smješka.

Onda, kako je bilo početi surfati u Hrvatskoj?
(smijeh) Da, to gotovo svi već znaju. U Hrvatskoj, mislim. Godinama smo ljetovali u Medulinu. Starci su mi bili profesori i pa smo na moru provodili puno vremena. Stao sam na dasku s 5 godina, ali to je bilo samo iz zezancije.

A kad si to onda počeo surfati 'za ozbiljno'?
Pa negdje s 18 godina. Mislim, tad sam se počeo natjecati.

Ali nisi trenirao samo u Hrvatskoj, naravno?
Ne, većinom sam trenirao kod kuće, na Neusiedlersee-u kraj Beča. Ali, vjetar je tamo ponekad nepredvidiv i slab. Volim surfati i u Hrvatskoj. U jesen i proljeće kad puše dovoljno jak jugo. A nije ni hladno kad navikneš na uvjete u Austriji.

Znači, hladnoća ti ne smeta?
Pa... Iskreno, sve više. Nekad smo surfali na Neusiedlerseeu kad su bila 3 stupnja i padao je snijeg! To mi se više ne da. Sad surfam samo kad ne moram imati surferske čizmice.

Najbolji surferi su iz zemalja u kojima nema mora ili je jako hladno?
Pa u principu jesu. Barem u Europi. Ne znam zašto. Možda baš zato što nemaju tako dobre uvjete. Mislim, hladno je. A opet, da postaneš dobar s vremenom ti treba jak vjetar. Ima dobrih surfera i na toplim morima...

Bio si čak 13. na PWA ljestvici?
Da... Malo sam se umorio. Putovanja koštaju. Često se dogodi da na natjecanjima nema vjetra.. Trebao bih završiti faks...

A što bi drugo radio da ne surfaš profesionalno?
Pa surfao bih i dalje. S prijateljima. To je postalo zabavnije. Mogu živjeti mjesec dana u Južnoafričkoj Republici s novima koje potrošim za samo jedno putovanje na natjecanje.

Windsurfing škola «Freak Station» na Kreti (Palekastro) poznata je po tebi?
Pa ne znam jel poznata po meni... ja sam bio jedan od osnivača te škole i radio sam tamo.

A više ne radiš?
Ne. Izašao sam iz toga.

Koliko dasaka i jedara ima, otprilike, profesionalni windsurfer?
Ovisi o broju disciplina u kojima se natječeš. Ja imam 3 freestyle daske, 2 za supercross i 2 waveboarda. Uz to uvijek nosim oko 8 različitih jedara i 3 buma za svako natjecanje, ovisi o spotu. Na primjer, na Gran Canariu nosim samo male daske jer je vjetar uvijek jak. Ali u Hrvatsku uvijek nosim sve- tamo se s uvjetima nikad ne zna. Uglavnom, dosta opreme.

Strah i trema prije natjecanja?
Još uvijek sam grozno nervozan kad idem na vodu. Nakon prva 2-3 lika nervoza nestaje, pogotovo ako sam ih izveo jako dobro jer tad znam da će taj «Heat» odlično završiti. No, ako padnem u početku, pritisak je sve veći i trema

još gora. Definitivno moram na tome poraditi.

Kako treniraš pojedine likove?
Gledam video snimke na 'slow motion'-u nekoliko puta. Zatim o razmišljam o redosljedu pokreta i odmah idem na vodu. Izvodim uglavnom jedan pokret ponovno i ponovno sve dok ne budem blizu željene kvalitete. To obično traje satima. Super je osjećaj kad naučiš neki novi lik ili ga dobro izvedeš nakon nekog vremena.

Windsurfing je uglavnom stvar tehnike - ipak, koliko je važna dodatna fizička priprema?
Sve je stvar tehnike i talenta. No, za natjecanje je važna i fizička spremnost i izdržljivost. Idem u teretanu 3 puta tjedno i ponekad igram košarku, nogomet i tenis. Sve za dobru formu! Mrzim jogging! To je najdosadnija stvar na svijetu!

Povrede?
Dosad nisam nikad ništa slomio, samo iščao zglobov. Najveći rizik za zdravlje su tulumi poslije natjecanja - ozbiljna opasnost oštećenja mozga... (smijeh)

3. REMKO DE WEERD: HANDSOME & DETERMINED

Nacionalnost: Nizozemac
Godina: 28
Broj jedra: H-23
Sponzori: Gaastra, Fanatic, Alien Riders

Zivot u Amsterdamu naučio ga je mnogo čemu. Aftalt na ulicama skejtanju. A ostala je iskustva stekao na valovima i vjetru. Zato iz prikrajka mudro promatra sve oko sebe i fura svoj film. Da ne surfa tako dobro i da nije toliko zgodan ne bismo ga primijetili. Ovako... Nije bilo teško.

S koliko si godina počeo surfati?
Bilo mi je oko 6 godina. Roditelji su me naučili surfati na plitkom jezeru što je dosta olakšavalo učenje. Kad padneš, plitko je pa si brže ponovno na dasci.

A da roditelji nisu bili surferi?
Tko zna, možda se time nikad ne bih bavio. No, odmah sam pokazao veliki talent. Jurcao sam ko klinac i vrlo brzo se počeo natjecati. Radio sam to neko vrijeme.

Zar si onda prestao?
Pa, nekako sam se zasitio surfanja i počeo skejtati. Nakon nekoliko godina, počeo sam imati velikih problema s koljenima zbog skakanja i okretanja. Zato sam morao prestati aktivno skejtati i vratio sam se surfanju.

Samo tako?
Baš je tad počeo trend freestylea. Prije to nije postojalo, nitko zapravo nije izvodio trikove na vodi bez valova. I to mi se sviđjelo.

Ali to je puno drugačije od slaloma...
Da, nabavio sam drugu opremu, počeo sam više trenirati. Tad sam studirao na Fakultetu za fizičku kulturu u Amsterdamu i kao dio prakse mogao sam otići u Venezuelu i raditi kao windsurfing instruktor 6 mjeseci...

Pa lijepo...
Nakon toga, kad sam se vratio, bio sam dovoljno dobar da se počnem natjecati. I... sad sam ovdje!

Omiljeno mjesto za surfanje?
Još uvijek najviše volim El Yaque (Venezuela). Mjesto možda nije prelijepo, ali dobro je to što ima zaista dobrih surfera pa se od njih može i puno naučiti.

A ostala mjesta?
Pa ima jako puno lijepih mjesta. Ali uvijek je važno da dobiješ inspiraciju od drugih surfera. Netko te treba navesti na to da pomakneš svoje granice, isprobaš nešto novo. Ova je disciplina dosta nova pa gotovo svatko još može izmisliti neki novi lik.

Idealna životna situacija?
Hm, pa nisam baš tip koji će

sjediti doma. To bi mi bilo predosadno. Za mene su promjene jako važne. Lijepo je imati windsurfing školu na nekom mjestu gdje je lijepo i toplo. Ali opet, cijelu godinu biti na jednom mjestu... Volim više putovati okolo. I onda malo biti kod kuće. Trenutno živim u Njemačkoj no nakon dva tjedna već poželim otići nekamo surfati...

S kim se baš ne bi volio naći u «heat-u»?
Svakako s Kevinom! Ali mislim da to svi kažu (smijeh). S njim zaista nije lako, jer znaš unaprijed da će surfati odlično. No, on je predvidiv. Najgori su oni koji svaki put drugačije surfaju, ponekad čak i iznenađujuće loše. Oni su pravi problem!

5. KEVIN MEVISEN: BORN TO BE WILD

Nacionalnost: Nizozemac
Godina: 21
Broj jedra: H-79
Sponzori: Neil Pryde, JP, Zembra

Kad si počeo surfati?
Počeo sam sa 6 godina. Moj tata je surfao i on me naučio. Odmah mi se sviđjelo.

Kad si posljednji put požio?
Nikad ne pošizim. Zapravo, možda ja i ne znam prepoznati kad točno poludim.

Posljednji dobar provod?
Jučer navečer. Bilo je super.

Najdraže mjesto za surfanje?
Volim Južnoafričku Republiku. I Maui.

Najluđa stvar koju si napravio u windsurfingu?
U Bonaireu smo surfali po mraku.

Bilo je stvarno čudno jer nije bilo ni mjeseca. Nije se apsolutno ništa vidjelo. Bilo je pomalo zastrašujuće.

Planovi za budućnost?
Surfat ću dok god mi to bude zabavno. I dok ne postanem svjetski prvak. (Smijeh)

S kime se baš ne bi volio naći u «Heatu»?
Nema takvog.

Znaš da si ti odgovor svima ostalima na ovo pitanje?
Razumljivo. (smijeh) Tako i treba biti. (smijeh)

4. ANDRE PASKOWSKI: NAUGHTY BY NATURE

Nacionalnost: Nijemac
Godina: 23
Broj jedra: G-2
Sponzori: North Sails, F2, Oxbow, Camaro, Pat Love

Stao je na dasku ko klinac i otad s nje silazi samo povremeno. Na neku pijanku ili dodjelu pehara. Iz kojeg se uvijek može popiti još malo šampanjca. A onda ostatkom zaliti razularene mase žena u publici. Rado će porazgovarati s novinarima - u kasno prijedodne i ako baš nema vjetra. I bez teških pitanja, molim.

Kad si se posljednji put razljutio?
Jučer navečer. Kevin mi je pred nosom oteo curu. Dobro, nije mi baš cura.

I nisi ga nabio?
Budem poslije možda.

Tvoji najdraži uvjeti?
Topla voda, jak vjetar. Najviše volim surfati s jedrom između 4 i 5m², brže je i zabavnije.

Zašto si postao windsurfer?
Ne znam. Nikad nisam planirao postati profesionalni surfer. Moj otac je surfao prije mene i on me prvi put stavio na dasku. Ok, to je bilo samo za početak. Kasnije sam nastavio trenirati i... nekako mi je to postalo važno.

Dakle ništa bez roditelja?
Ne, ništa. Oni vjeruju u mene i u to što radim. To je apsolutno najvažnije.

Omiljena hrana?
Sushi.

Omiljeno piće?
Cuba libre.

Najdraže mjesto za surfanje?
El Yaque, Venezuela. Možda i nije najidealnije mjesto za windsurfing, ali mjesto je lijepo, nema puno ljudi. A opet, ima dosta restorana, dobrih barova. Živiš blizu plaže i uvijek je više od 30 stupnjeva.

Planovi za budućnost?
Rekao bih da sam prilično

profesionalan u tom sportu pa želim trenirati i natjecati se još najmanje 5 godina. Naravno da želim i osvojiti naslov prvaka. Ali želim i raditi s časopisima.

Prošle godine si zbog povrede izostao s velikog dijela natjecanja?
Da, slomio sam dvije kosti na šaci, pa sam počeo raditi s kompanijama za reklame i strane časopise. To je bilo vrlo zanimljivo.

Negativna strana surfanja?
Svi kažu da je teško živjeti od surfanja, te da je stalno potrebno nekad putovati kako bi se surfalo. To je sve istina, ali s druge strane, ako se tome posvetiš, živiš malo skromnije... Natjecanja su nevjerojatno iskustvo koje malo toga može zamijeniti...

Znači windsurfing kao posao?
Moraš se koncentrirati, usredotočiti se na to što radiš. Ako se natječeš i surfanje ti je posao mislim da se tako može puno toga naučiti i primijeniti u životu općenito.

Nije ti, na primjer, palo na pamet da studiraš?
Ne. Čim sam završio školu potpisao sam prvi ugovor koji mi je omogućio da profesionalno surfam. Studirati uz to bilo bi nemoguće. Kod kuće sam svega 5-6 dana godišnje.

Tvoj moto?
Uf, teško je to reći u dvije rečenice...

Probaj s više?
Nikad nisam ni mislio da bih surfanjem mogao zarađivati. Ali trudio sam se, trenirao i postizao sve bolje rezultate, dobivao sve bolje ugovore. No, sad znam da ako nešto zaista želiš i odlučiš se tome posvetiti, možeš uspjeti. To je moj moto: razmisli što želiš i tome se posveti 100%!

6. JONAS SCHMIDT: AS GOOD AS HE LOOKS

Nacionalnost: Nijemac
Godina: 24
Broj jedra: G-120
Sponzori: Naish, Prolimit

Da nije surfer bio bi - bogat, kaže. No, ljubav prema sportu prevladala je. Surfa jako dobro, a tako i izgleda. Ugodan sugovornik, dobar prijatelj. Zar nema o njemu baš ničeg kompromitirajućeg? Izgleda. Bar koliko izvori kažu. Ili koliko su odlučili objaviti.

Zašto baš windsurfing?
Pri put sam stao na dasku za vrijeme jednih ljetnih praznika. Roditelji su me upisali u školu i od prvog trenutka shvatio sam da je to najbolji sport koji sam probao. Tad sam se još profesionalno bavio atletikom (400m sprint). Tri godine kasnije zbog zdravstvenih problema preselio sam se u Kiel, na obalu. Tamo sam završavao školu i konačno se posvetio windsurfingu. Moji profesori nisu bili baš sretni zbog toga.

Kako si se osjećao na prvom natjecanju?
Bio sam vrlo opušten. Zanimalo me kako je to natjecati se, no kako sam bio dosta loš nisam osjećao nikakav pritisak.

Najdraže mjesto za windsurfing?
To je teško reći jer sam ih obišao već jako puno. Svaka zemlja negdje ima prekrasnu prirodu koju je samo potrebno pronaći! No, među najljepšim mjestima svakako su Guadeloupe (Karipsko otočje) i Južnoafrička Republika.

Što te rastužuje?
Kad sjedim kod kuće i na televiziji vidim sve te ratove i gladnu, sirotu djecu koja su izgubila roditelje u ratu.

Najljepše iskustvo u windsurfingu?
Surfati na valovima s delfinima...

Najgore iskustvo u windsurfingu?
Dva puta sam se gotovo udavio.

Najdraža hrana:

Morski plodovi i puno drugih stvari - samo ovisi o tome kako su pripremljene.

Posljednji film koji si gledao:
Snatch, gledao sam ga zajedno s Normenom na natjecanju.

Kako održavaš formu za windsurfing?
Windsurfingom!

Podrška u windsurfingu?
Većinom sam sve organizirao sam, ali tata mi je najviše pomogao kad sam bio u moralnoj krizi.

Idealna životna situacija?
Kad bih surfanjem mogao zarađivati dovoljno da ne moram brinuti o budućnosti!

Najluđe što si napravio u životu?
Počeo sam surfati!

Najveći strah u budućnosti?
Budućnost kao takva.

Da nisi surfer bio bi?
Bogat.

Tvoj moto?
Mlad si samo neko vrijeme i zato je važno znati zadržati mladost u sebi i kasnije, kad ostariš.

Kako bi volio da te pamte:
Kao prijateljski raspoloženu i simpatičnu osobu.

7. TOM HARTMANN: THE GUY WITH THE STYLE

Nacionalnost: Austrijanac
Godina: 25
Broj jedra: AUT-44
Sponzori: Naish, Protest, Smith, Camaro, Koester Fins

Odjeven po posljednjoj surferskoj modi, maksimalno isfuran kao i njegova web stranica. Visok i oku ugodno nabildan, ljubezan i šarmantan. Počeo je surfati na vrlo zanimljiv način - otvorio je časopis, vidio sliku surfera u letu i rekao sam sebi: «To želim raditi, to želim biti.» A bilo mu je godina 13.

Ok, onda, da čujemo tu priču o početku surfanja?

Otac mi se bavio jedrenjem pa sam i ja već ko klinac stalno bio na jedrilici. No, priča počinje kad sam otvorio katalog surf trgovine Bernia Seidla i, vidjevši fotografije, shvatio da želim biti baš to - windsurfer.

I što se zatim dogodilo?

Rekao sam to svojoj mami koja ima kuću blizu jezera. Mislio sam da su to savršeni uvjeti za početak. I bili su. Za rođendan sam dobio opremu koju sam poželio. Samo, bila je presavršena za početnika.

Jesi li išao u školu surfanja?

Ne, kupio sam knjigu «Kako naučiti windsurfing u 10 sati»

Uvijek me zanimalo tko kupuje te knjige. I, jel se dalo naučiti?

Ne baš. U stvari, oprema je bila kriva. Mala slalom daska i race jedro. Potpuno krivo. Knjigu o surfanju naučio sam napamet. Teorija mi je odmah bila jasna.

A što je bilo s praksom?

Pa, prvo je bilo jako hladno, voda u jezeru je bila tek oko 5 stupnjeva pa sam preko odijela navukao sve jedriličarske pulovere i zaštitu koja u stvari dolazi ispod odijela. Sve zajedno je bilo toliko debelo da nisam mogao zakopčati trapez. Nije puhalo, stajao sam na dasci i tonuo. Nije išlo baš kako sam zamišljao. Bio sam užasno frustriran.

Je si li se pokolebao?

Nisam izgubio motivaciju. Svaki dan poslije škole sam se brčkao u hladnoj jezerskoj vodi. Nisam uspio ni stati na dasku. Tad se baš otvorila škola surfanja na jezeru pa

sam se prijavio. Tamo sam shvatio da je moja oprema potpuno neadekvatna.

I kako si nabavio pravu opremu?

Da, mama mi je pomogla i na tome sam joj stvarno zahvalan. No, opet sam kupio preveliko jedro smatrajući da na jezeru ne puše dovoljno. Patio sam se bez trapeza dosta dugo. No, cijelo ljeto sam proveo na jezeru s knjigom o windsurfanju.

Koliko ti je trebalo da zasurfaš?

Nakon dva mjeseca već sam malo znao surfati. No, to je jezerce za mene postalo previše dosadno. Trebao mi je bolji 'teren' i veći izazov.

Znači, nije bilo razmišljanja o odustajanju?

Ne. Nikad. No, morao sam završiti školu, pa odraditi vojsku... Uskoro sam položio ispit za windsurfing instruktora i počeo raditi po svijetu.

Na kojim si sve čarobnim plažama radio?

Italija, Grčka, Brazil... Na Rhodosu sam imao mogućnosti koristiti freestyle opremu što je bilo super jer sam dotad vozio uglavnom slalom. To mi se sviđjelo i...

Ostalo je povijest...

Otprilike. Krenuo sam na natjecanja po Italiji, Austriji i Njemačkoj. Moje prvo međunarodno natjecanje bilo je u Premanturi!

A škola?

Pa, studiram Business Management. Sve manje i manje...

Planovi za budućnost?

Još malo turneje po Europi... Natjecanja. Ali želim i posjetiti zemlje u kojima nisam nikad bio, napisati možda neke zanimljive priče o tome...

Tvoj moto?

Do what you feel, do what you like! Važno mi je da uživam u onome što radim. Novac nije toliko važan.

Kako bi volio da te se sjećaju?

Hm, možda kao dečka koji je živio za ono što voli. Mnogi su mi govorili da je nemoguće živjeti od surfanja. No, nekako sam ipak uspio. Želio bih pokazati ljudima da ako nešto zaista želiš, ako se tome posvetiš 100%, možeš uspjeti.

8. NORMEN GUENZLEIN: TOO GOOD TO BE TRUE

Nacionalnost: Nijemac
Godina: 20
Broj jedra: G-186
Sponzori: Neil Pryde, JP, Chiemsee

Hoda kao maneken što u slobodno vrijeme i jest više. Istom takvom elegancijom u surfanju polako ali sigurno penje se na vrh gdje namjerava i ostati. Pravi se strašno fin i neiskusni, ali ustvari je dostojan protivnik i opasan igrač. Anđeosko lice je varka.

Kako to da si se odlučio baš za windsurfing?

Pa, ne znam točno. Kao mali, puno sam jedrio s roditeljima. Vjetar i more za mene su bili normalna stvar i kad sam počeo surfati... To je bilo to. Najbolji način da se zabavljam!

Kako si znao da želiš biti freestyler?

Prvo sam se natjecao u formuli. Ali, nisam volio velika jedra i velike daske. A i držanje natjecatelja nije mi se sviđjelo. Bavio sam se time nekoliko godina i sad mi se više ne da. Nije mi zabavno kao freestyle.

Zar postoji tolika razlika među windsurferima?

Da. U formuli su svi međusobno jedni protiv drugih, a ovdje, u freestyle natjecanjima svi su prijatelji. Svi se druže, tulumare zajedno i pomažu si.

Najbolje iskustvo u windsurfingu?

Kad sam surfao po valu visokom 6 metara.

Najgore iskustvo u windsurfingu?

Kad me val poklopio isti dan.

A što je s morskim psima?

Morske pse viđam često. Dok sam na windsurfu ne bojim se. Znam da mi se ništa ne može dogoditi. Ali kad surfam na valovima... to je malo drugačije. Jer ne možeš pobjeći.

Omiljena hrana?

Pasta.

Omiljeno piće?

Bezalkoholno? Ice tea.

Tvoje najdraže mjesto za windsurfing?

Klittmoeller u Danskoj.

Da nisi windsurfer bio bi?

Još uvijek bi trenirao kickboxing i išao na natjecanja. Time sam se bavio prije.

Tvoj najdraži trik u freestyleu?

»Shaka« i »Ponch«.

Kako trenira jedan profesionalac?

Treniram koliko god mogu. To znači da iz vode izlazim tek kad sam potpuno iscrpljen. Volim taj osjećaj. Vrlo sam ambiciozan i postajem ljut ako mi treba dugo vremena da naučim neki lik. No, ne odustajem sve dok ga ne naučim.

Neke povrede?

Slomio sam nos, ali u stvari, nisam imao ozbiljnijih povreda.

S kim se baš ne bi volio sresti u «Heatu?»

Hm. Zanimljivo pitanje. Mislim da bi to bio Kevin. Već sam se nekoliko puta nadmetao s njime i odluka je bila vrlo knap. Vrlo je teško pobijediti ga.

Uхвати li te ikad depresija ili loše raspoloženje?

Pa ne baš. Uglavnom sam dobre volje. Ok, kad moram biti doma po zimi i ići u školu to mi teško pada. Ali ne i kad sam na EFPT-u. Ovdje je sve lijepo. Ovo je dobar život.

A da ovom prilikom nekome zahvališ?

Svakako roditeljima i sponzorima. Sretan sam što su me počeli podržavati već vrlo rano. Bez njih sigurno sada ne bih bio ovdje.

Planovi za budućnost?

Mislim se baviti windsurfingom što duže moguće. Ove godine još Europska turneja, sljedeće godine svjetski kup. Imam velike planove, zar ne? (Smijeh)

Kako bi volio da te pamte?

Kao nekog tko je bio potpuno usredotočen na sport, a ne samo na tulume. Kao nekog tko je uvijek prijateljski raspoložen prema svima. To nastojim biti.

Tvoj moto?

Just go for it and have fun!

Dakle, vidimo se u Premanturi?

Naravno, to je završno i odlučujuće natjecanje. Moram biti tamo!

Neusiedlersee European Freestyle Pro Tour 2005.

tekst i foto report:
Nina Sossi,
Mirella Fuček,
Sonja Marjanović

komentiraj | redakcija@energized.hr